

ОБ'ЄКТИВ-ІФ

Газета Інституту філології
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

У номері:

- студенти готуються до зимових свят;
- новації Інституту;
- від сесії до сесії
- живуть студенти весело;
- студентські вісті.

Для абітурієнтів

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ

Гуманітарний корпус, ауд.101
вул. Шевченка, 57. м. Івано-Франківськ, 7600, Україна
телефон - 0342596060
телефон деканату - 596978
Сайт університету - www.pu.if.ua

*Умови вступу на навчання в
Інститут Філології*

Інститут філології готує спеціалістів та магістрів філології за спеціальностями "українська мова та література", "російська мова та література", "польська мова та література", "чеська мова та література", "журналістика та інформація". Вступні випробування проводяться на основі сертифікатів ЗНО з таких дисциплін: іноземна мова або історія України, українська мова та література. Вступники спеціальності "журналістика та інформація" виконуватимуть творчий конкурс, який складатиметься з письмового завдання та власного доробку публікацій у ЗМІ.

Зі святом у серці

З настанням зими, новорічні свята незабаром відвідають кожен дім, зокрема і наш університет. З приходом свят у душі настає затишшя, а серце тягнеться допомогти ближньому. Прикарпатський національний університет вирізняється своїм позитивним ставленням до свят і визначних подій – благодійні акції та допомога воїнам АТО звична справа у виші. Так, зі Святим Миколаєм студенти різних факультетів привітають малечу та допоможуть багатьом дітям-сиротам. Студенти Інституту філології продовжують цього року традицію волонтерства і починають цикл різних проєктів.

Перший - благодійна акція «Лист до Миколая». Щиро сподіваємося, що вона вселятиме у серця беззахисних дітей надію. І все, що потрібно для доброї справи – просто взяти будь-який

«лист до Миколая» і разом реалізувати його зміст - від подарунків до теплих слів. Такі акції суспільно важливі та виховують у студентів співчуття до ближнього. Благодійні акції в Інституті філології на цьому не закінчуються. Деякі студентські групи взяли на опікувати дитячі будинки. Цього року деякі збиратимуть речі, харчі, канцтовари та все необхідне. Студенти ІФ займаються волонтерством: допомога воїнам в зоні АТО, благодійні ярмарки для дітей-сиріт та

хворих студентів.

Також філологи беруть участь у студентському «Вертепі». Студенти, що взяли ініціативу в свої руки, намагатимуться представити релігійну легенду на власний погляд і відобразити колорит регіону, де проживають. Тож студенти філології створюють теплий та позитивний настрій в Інституті, а кожен бажаючий побачить театралізоване дійство.

Впевнені, що Інститут філології гідно підготувався до свят. Новорічні свята дарують нам відчуття спокою, який так потрібний нам в непростий час для нас та держави. Такі благодійні акції та заходи вселяють надію на краще життя, у те, що з часом все стане на свої місця. Головне - бути людиною!

Павло Гогільчин, студент групи Ж-12

Роман Голод : “Потенціал ми повинні використовувати”.

Чого можна очікувати в найближчому майбутньому? Оцінка вступної кампанії.

Про це та інше нам розповів директор Інституту філології Роман Богданович Голод.

— *Романе Богдановичу, нещодавно Ви зайняли посаду директора Інституту філології нашого університету. Прийшли з іншого навчального закладу до іншої дружини «домівки»... Який позитивний досвід роботи Ви хотіли би перенести з попереднього місця праці?*

— Справді, на новій посаді я недавно. До цього мені довелося працювати на посаді завідувача кафедри мовознавства медуніверситету. Однак робота в дирекції для мене не нова, бо кілька років тому я працював на посаді заступника директора. До того ж, усі попередні роки я не втрачав зв'язки з кафедрою української літератури Прикарпатського університету, працюючи за сумісництвом. Тож якогось особливого адаптаційного стресу переживати не довелося. Загалом із організацією навчального процесу на новому місці роботи я знайомий. А щодо позитивного досвіду... Він радше пов'язаний не так із попереднім місцем роботи, як із загальними методологічними принципами та підходами. Кадри справді вирішують усе і для досягнення позитивного результату на будь-якій ділянці роботи необхідно передусім створити ініціативне кадрове ядро (в реаліях Інституту філології — міжкафедральне) для швидкого реагування на зловбоденні виклики і проблеми та для конструктивної, ефективної праці кожної кафедри зокрема та Інституту загалом.

— *У такому разі, які виклики та проблеми, на Ваш погляд, є для нас найактуальнішими станом на сьогоднішній день?*

— Передусім ми живемо в дуже важкий період для держави у цілому. У час, коли під загрозою сама Незалежність, коли заради відстоювання національної та громадянської гідності відбувся героїчний чин Небесної Сотні, коли кра-

щі сини й доньки України гинуть у неоголошеній війні з загарбницькою Росією. У такий час ми не маємо права жити по-старому. Ми приречені або реформуватися, або зникнути з карти цивілізованої Європи. Це ж стосується і науково-освітньої сфери. Її, поза сумнівом, потрібно реформувати. Але реформа повинна починатися з кожного з нас. Викладачі мусять зрозуміти, що на зміну суб'єкт-об'єктивним взаєминам зі студентами мають прийти рівноправні суб'єкт-суб'єктивні, а основним критерієм ефективності їхньої роботи повинна стати не кількість поставлених ними незадовільних оцінок чи відрахованих завдяки їм студентів, а вміння зацікавити студентів своєю дисципліною і якістю наданих ними знань. Студенти ж мають плекати в собі відповідальність і самоконтроль і усвідомлювати, що вони вступили в університет, аби отримати знання, а не лише заради диплома.

— *З чого саме цю «самореформацію» слід починати?*

— Як я вже сказав, починати потрібно з себе. Що стосується особливостей роботи в Інституті філології, то всім нам (і викладачам, і студентам) необхідно переосмислити значущість обраного фаху. Втрата престижності української філологічної науки, на моє глибоке переконання, має тимчасовий характер і зумовлена відповідними ідеологічними процесами та настановами минулої влади, яка почасти свідомо (українофобі у міністерських кріслах чудово усвідомлювали націо-державотворчу важливість рідної мови і все робили для того, щоби підмінити її «общепонятним»), а почасти не-свідомо (чи ж винен любитель чужих шапок, що в його велику голову не вміщувалася різниця між Ахматовою і Ахмстовою, між письменником Чеховим і

поетом Чеховим?) продовжувала русифікаторську політику радянських і дорадянських часів. Але насправді значущість українських філологів, людей, які працюють зі Словом, полягає не лише в збереженні того, що «було спочатку», не лише у продовженні національної традиції, але й у відчутті та передчутті майбутнього, у спроможності згуртувати навколо себе і навколо Слова людей і вести їх на боротьбу за це майбутнє. Не випадково на всіх переломних етапах національно-визвольних змагань у перших рядах борців були письменники, поети, митці, які, як ніхто, відчують нерв і пульс епохи: Шевченко, Франко, поети-січові стрільці, Леся Українка, Винниченко, представники Розстріляного Відродження, поети-упівці, шістдесятники, письменники, які у 90-х роках проголосили Незалежність (серед них і наш славний земляк Степан Пушик). Зрештою, три наші останні революції («на граніті», «помаранчева» і «гідності») теж починалися з масових стихійних виступів студентів, серед яких провідну роль відігравали майбутні філологи. Тож не випадково всі ворожії дії проти України розпочиналися з насильницьких актів проти українського Слова. На жаль, кардинальних змін на краще ми не спостерігаємо і в наш час. Путінські меседжі про кордони «русскава міра», що збігаються з кордонами «русскава слова», радісно підхоплюють доморощені моголи та ехом відгукують приємні для ліліпутських вух кричалки про український фашизм, насильницьку українізацію та українську мову як причину війни на сході країни. І це незважаючи на те, що навіть одіозний закон про мови Калесніченка — Ківалова (закон KaKi) досі так і не скасовано. Ситуацію необхідно змінювати. Ми повинні пам'ятати, що кожне слово, сказане мовою загарбника, розширює кордони «русскава міра». Українське Слово має стати важливим об'єднувальним, а не роз'єднувальним чинником формування громадянського суспільства в Україні. У Прикарпатському ж університеті такі напрямки підготовки, як філологія чи історія, і поготів повинні займати провідні позиції, оскільки вони безпосередньо пов'язані з основною гуманітарною функцією нашого університету — виробленням відповідної ідеологічної стратегії для всього прикарпатсько-

го регіону. Отже, повертаючись до Вашого запитання, — розпочинати потрібно з об'єктивної (не применшеної і не перебільшеної) самооцінки, з визначення пріоритетних шляхів і напрямів самовдосконалення.

— *Які конкретні практичні зміни слід запровадити в Інституті філології заради згаданого самовдосконалення?*

— Передусім, слід подбати про оптимізацію навчального процесу. Звісно, для цього потрібно мати відповідну матеріально-технічну базу. Якщо навчальний процес не забезпечений мультимедійним обладнанням, комп'ютерною технікою, інтерактивними дошками — то це навіть не вчорашній, а позавчорашній день. Безумовно, я докладатиму максимум зусиль для того, аби досягти нормального стану в Інституті філології. По-друге, потрібно звернути увагу на розвиток науки: як представників професорсько-викладацького складу, так і студентської. У нас є декілька наукових шкіл очолюваних провідними спеціалістами у своїх галузях, такими як доктори наук В.І.Кононенко, В.В.Грешук, М.І.Голянич, В.М.Барчук, С.І.Хороб, Н.В.Мафтин, С.М.Луцак, Р.В.Піхманець, І.В.Козлик. Безумовно, науковий потенціал такого кадрового складу ми повинні використовувати на повну потужність. Слід також підтримати і молодих учених, студентську науку. З цією метою плануємо створити Раду молодих науковців, розробити систему стимулів і заохочень для студентів, які активно беруть участь у наукових конференціях, в олімпіадах і конкурсах, продовжувати надавати сторінках інститутських видань.

Продовження інтерв'ю на 4 ст...

Філологи на екзамені...

колядують

Традицію прадавніх українських вертепів продовжили студенти

В Інституті філології 18 грудня відбувся один із найкolorитніших екзаменів серед першокурсників з предмету "Усна народнопоетична творчість" у відомого українського письменника Степана Пушика. Студенти обіграли андріївські вечорниці, співали народні пісні. Завершили українським вертепом. Колорит додавало і те, що всі присутні були одягнені в різнобарвний одяг українського стилю: голови дівчат були прикрашені квітками, сорочки - кольоровими вишивками, а плечі прикривали автентичні хустки.

Крім пісень та забав, дівчата продемонстрували, які вони господині, пригостивши усіх бажаючих українськими

смаколиками: варениками, пампушками, борщем, узваром.

Під час андріївських вечорниць дівчата мали змогу поворожити та дізнатись про свою долю. Оскільки серед українських філологів першого курсу немає хлопців, то їхні ролі виконували самі студентки. Вертеп вразив оригінальністю та підняв настрій усім присутнім в аудиторії. Колоритні Чортик, Сура та Жид особливо сподобались глядачам.

Такий нестандартний екзамен є унікальним, ним може похизуватись не кожен виш.

Витвицька Лілія та Козяр Христина,
студентки групи УМЛ - 11

Студенти Інституту філології дискутували про національну ідентичність

Зустріч з автором...

У науковій бібліотеці Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбулася презентація книги "Менталітети" відомого літературознавця, есеїста, доцента кафедри української літератури ім. акад. М. Возняка Львівського національного університету ім. Івана Франка Ростислава Чопика.

Дискутували про розмаїття культурних феноменів, історичних колізій, побутових

курйозів, за давних часів, де у Ростислава Чопика головним героєм виступає саме менталітет українця.

Книга есеїв «Менталітети» зорієнтована не тільки на філологічну аудиторію. Це збірка есеїв, у якій автор виходить за межі літературознавства. «Національне» в ментальному сенсі у Чопика - це особливе світосприйняття нації, в якому закорінена її ідентичність.

Уляна Парубецька, студентка групи ПМЛ-22

Перша сесія- віват!

Існує повір'я: до першої сесії абітурієнт не вважається студентом. І, на мій погляд, це щира правда. Перша сесія для студента будь-якого університету, як українського так і закордонного, проходить по-різному, але завжди важко. До першої сесії студент знайомиться з викладачами, з іншими студентами і готується до перших іспитів, так би мовити адаптується до студентського життя. А ось власне сам момент «посвячення» в студенти на першій сесії проходить дуже ці-

каво. Хтось у гуртожитку повинен о півночі тричі крикнути фразу: "Я - студент". Інші першокурсники вишу мають пробігти довкола університету і випити одну літру лимонаду. Студенти також пліткують: аби здати добре першу сесію потрібно під подушку поставити 3 ялинкові шишки, кущик кропиви та книгу, з якої навчався. Вранці всі знання прийдуть. Однак найкращий метод - вивчити всі питання.

Ярина Семчишин, студентка групи УМЛ-42

Мільйони сердець - одне биття

Студенти кафедри журналістики долучилися до проекту «Пластова ініціатива». Метою проекту є допомога військовим, які перебувають в зоні АТО. Збір коштів проводиться на основі виготовлення та продажу «браслетів життя». «Браслет життя» - не просто стильна прикраса, а можливість долучитись до доброчинства.

Христина Уграк,
студентка групи Ж-12

З книгою на вустах...

Сьогодні нас подивовує дуже велика кількість літератури. Та хочеться не помилитися з вибором. На сайті "Буквоїд" є гарна рубрика "що читати?". Відомі і не дуже відомі письменники, літератори, діляться враженнями від прочитаного, радять іншим, що почитати. Я досі під великим враженням від прози Мирослава Дочинця ("Вічник" та "Криничар", книги дуже суголосні могому світогляду, розумінню життя. Цікаві збірки віршів видали Богдан Стрільчик, Василь Карп'юк. Обов'язково читайте класику. Але не тому, що це необхідно читати за програмою, а тому, що це добре вистояна література. Твори Коцюбинського, Винниченка. Читайте. Добра книжка - вічна.

Софія Клим'юк, студентка групи УМЛ-42

Роман Голод : “Потенціал ми повинні використовувати”.

Третім важливим складником педагогічного процесу у вищому навчальному закладі є виховна робота. Переконалися, що на цій ділянці нам необхідно змінити методологічні підходи. Виховна робота має відбуватися не за добровільно-примусовим принципом, не за вказівкою «зверху», а з ініціативи самих студентів, ініціативи, що йде «знизу». Організація різноманітних виховних заходів, конкурсів самодіяльності, творчих вечорів, волонтерського руху тощо повинна започатковуватися студентами, органами їхнього самоврядування. Тільки тоді така виховна робота (її можна було би назвати самовиховною, якби не координування та підтримка кураторами та виховним відділом університету) здатна принести позитивні результати. Надмірна ж виховна опіка «зверху» здатна лише призвести до антирезультату, до розчарування в нав'язуваних ідеалах і до розвитку цинізму в студентському середовищі.

— Як ви оцінюєте результати вступної кампанії? За тими результатами, які я спостерігаю, то ми маємо позитивну динаміку. У нас відкрилася іміджева для всього Інституту філології спеціальність – «журналістика». Важливо те, що серед 39 студентів, які вступили на цю спеціальність, є достатньо енергійних молодих людей, які беруть активну участь у житті університету та отримують перший досвід праці у ЗМІ. Ще однією нашою гордістю стало відкриття в нашому Інституті богемістики. Студенти можуть вивчати, крім української, польської й російської, ще й чеську мову та літературу. До того ж, розглядаємо можливість відкриття ще декількох нових спеціальностей, за якими, на моє переконання, майбутнє Інституту філології. Най-

більш підготовлений варіант відкриття нової спеціальності – це відкриття «літературної творчості». Потенціал кадровий у нас є, тому жодних труднощів при відкритті цієї спеціальності не повинно би виникнути. Також у планах на майбутнє – розглянути можливість відкриття «фольклористики», «словацької мови», «перекладознавства», «прикладної лінгвістики».

— Що ви думаєте про законопроект, згідно з яким буде відмінено стипендію? – У юриспруденції є таке правило: закон зворотної дії не має. І якщо студенти поступали за певних умов – то цих умов, на мій погляд, потрібно дотримуватися доки вони навчатимуться в університеті. Якщо держава не має можливості забезпечити всіх студентів державного замовлення стипендією – вона повинна виробити на майбутнє чіткий план того, хто забезпечуватиметься стипендією, а хто – ні.

— Романе Богдановичу, ми з Вами ведемо розмову напередодні новорічних і різдвяних свят. Що б Ви хотіли побажати колегам із професорсько-викладацького складу і студентам Інституту філології у новому році?

— Хочу щиро привітати всіх із майбутніми святами і побажати колегам-викладачам, нашим найкращим в Україні (та що там! – у світі!) студентам здоров'я, натхнення, енергії, успіху, достатку! Аби новий рік приніс мир і спокій у наші душі і в нашу країну. Аби всі, хто воює зараз за нашу Незалежність в АТО, повернулися живими і здоровими у свої сім'ї, а вся наша Україна розвивалася як цивілізована європейська країна. Божого благословення всім нам, нашим сім'ям і родинам на кожен день у новому році!

Юрій Гільшанський, студент група Ж-11

У Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника цьогоріч відкрили кафедру журналістики.

Про перспективи розвитку ми розмовляємо з Ганною Марчук.

— Ганно Іванівно, розкажіть про специфіку викладання на кафедрі?

Викладачі кафедри журналістики формують професійну модель журналістської освіти, яка має практично зорієнтовані програми і є наближеною до європейських стандартів. Викладання фахових дисциплін здійснюється за західною методикою: більше практичних навчочок: щодня студент працює над реалізацією конкретного друкованого чи електронного проекту. Також хочу відзначити стрімкий розвиток порівняно молоді кафедри. За досить короткий термін вдалося досягти значних результатів: успішно працює «Лабораторія журналістської майстерності», в межах якої працює Школа журналістики, відділення Малої академії наук, активно ведеться робота щодо технічного забезпечення та функціонування науково-навчальних лабораторій. Нові знання, емоції, враження і добротворчі спонукати системно приносять студентам знакові постаті, гості кафедри: Ігор Померанцев, Єгор Соболев, заслужені журналісти Прикарпаття.

— Чи буде можливість у студентів журналістів стажуватися у європейських ВНЗ?

Зараз ми над цим працюємо. Адже це уможливить підвищити рівень теоретичної та практичної підготовки студентів, набуття досвіду щодо науково-дослідної діяльності, забезпечить інформаційний обмін. Ми налагоджуємо стосунки з провідними вищими навчальними закладами за кордоном, аби студенти мали змогу оби-

рати різні напрями підготовки, від інформації до реклами. Так, готується угода з Ягеллонським університетом, з Загребським університетом. Студенти мають можливість поїхати на навчання за програмою Еразмус +. Активно працюємо з фондом розвитку ЗМІ посольства США.

— Ваша думка про студентів першокурсників?

Для викладачів кафедри журналістики найважливіші – студенти. А їх – майже 40 активних молодих першокурсників.

— Якого результату ви очікуєте від студентів після закінчення навчального закладу?

Ми прагнемо, щоб за час навчання студент встиг сформувати солідне портфоліо для майбутніх роботодавців: яскраві й оригінальні власні проекти різноманітних газетно-журнальних, книжкових та електронних видань чи навіть власний сайт. Впевнені, що велике бажання викладачів, завідувача кафедри журналістики ділитися досвідом зі студентами впаде на благодатний ґрунт.

Євгенія Цюка, студентка кафедри журналістики

